

"MUISTA LUOJAASI"

"Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennenkö tulevat ne päivät, joista olet sanova; nämä eivät minua miellytä."

Saatamme tänään elää hyvinvoinnin päiviä. Talous on kehittynyt ja maamme vaurastunut. Työtä on riittänyt useimmille ja omaisuuden haaliminen ja samalla käsittämätön velkaantuminen lisääntynyt. En tarkoita, ettemmekö saisi nauttia hyvinvoinnista - päin vastoin, mutta meidän tulee tämän lisäksi muistaa kaiken hyvän tuojaa. Meidän tulee kiittää Taivaan Jumalaa suuresta armosta ja Hänen antamastaan elämästä.

Kysytkö miksi? Mitä hyötyä on hurskaasta ja hartaasta elämäntyylistä? Miksi pitäisi mennä kirkkoon? Miksi antaa aikaa Jumalalle?

On tosiasia, että tarvitsemme Jumalaa, vaikka hyvinvoinnin keskellä luulemmekin pärjäävämmemme omillamme. Kuitenkin elämäme loppujenlopuksi on Jumalan varassa. Oppiessamme turvautumaan ja luottamaan Jumalaan pienissä asioissa, osaamme tehdä niin suurenkin hädän tullen. Samalla on kysymys ikään kuin akkujen lataamisesta. Hyvänä aikana kannattaa ladata akkuihin virtaa, että sitä on sitten tarvittaessa käytettävissä.

Rukoilen Jumalalta apua elämäni vaikeuksissa. Saatan sanoa; "olet niin usein ennenkin auttanut ihmeellisellä tavalla, auta nytkin!" Saan muistaa ja kiittää Taivaan Jumalaa kaikista Hänen suurista teoistaan.

Jumalan kanssa eläminen kasvattaa siis luottamusta Häneen ja näin ollen saan lujittautua ja voimistua uskossani Jumalaa kohtaan. Se, jos mikä on tarpeen kiperien tilanteiden varalle. - Nyt kun usko on vahvistunut, seuraa sitä lupauksen mukaan ihmeet ja merkit. Ja ihmettä vaikeissa elämän tilanteissa usein tarvitaankin.

Meni siis hyvin tai huonosti, on hyvä elää se Jumalan kanssa.

Miten muistan Luojaasi? Ensiksi mieleeni nousee ajatus ehtoollisesta: "Niin usein kuin juotte tämän maljan, tehkää se muistokseni..."

Luullakseni kysymys on kuitenkin enemmän elämäntavasta - Jumalan kasvojen etsimisestä ja Hänen tahtonsa huomioon ottamisesta elämän valinnoissa. Tämä kuuliaisuus on Jumalalle mieleen. On siis muistettava ottaa huomioon Jumala elämän matkan varrella ja mikä parhaita, antaa elämänsä jo nuorena Jeesukselle! Tämä vanha sanonta pitäänee yllättävän hyvin paikkansa: "Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa."

Mietitäänpä, mitä tekee jumalaton tyrittyään elämänsä pahemman kerran? Sadattelua ja juopottelua, katkeraa vihan lietsontaa ja päälle syvä masennus. Kuka milläkin tavalla, mutta mihinkä turvautua ilman Jumalaa? Uskova taasen tietää saavansa kääntyä joka hetki Jumalan puoleen. "Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiansa, mutta me tunnustamme Jumalamme nimeä!"

Muistelen elämäni umpikujaa työttömänä, asunnottomana, autottomana, yksinäisenä ja vailla paikkaa minne mennä. Sain silloin jo nuoruudessani opitulla tavallani kääntyä Jumalani puoleen. Muistan luetelleeni pitkän listan tarvitsemiani asioita. Sanoin, että tarvitsen näitä kaikkia tätä elämää varten. Meni pari kuukautta eteenpäin ja ihmeekseni sain kokea Jumalan kuulleen tuon rukouksen. Aivan lyhkäsen ajan

sisällä huomasi olevani sen kaiken keskellä, mitä olin pyytänyt! Vielä tänäänkin sanon; "KIITOS JEESUS, ETTÄ KUULIT SILLOIN RUKOUKSENI! KIITOS, ETTÄ OLET AUTTANUT IHMEELLISELLÄ TAVALLA ELÄMÄSSÄ ETEENPÄIN! JEESUS, SINÄ OLET HERRA! OLET HYVÄ PAIMEN, EIKÄ MINULTA MITÄÄN PUUTU KANSSASI!"

Tahdon tällä rohkaista sinua rukoilemaan Jumalan edessä asiiasi Herralle. Kerro rehellisesti ja vilpittömästi kaikki Jumalalle. Vaikka Hän ei vastaisi aina toivotulla tavalla, kiität kuitenkin vielä saamastasi vastauksesta. Jumalan antama vastaus on kuitenkin parasta elämällesi!

Kiireisen maailman keskellä on vaikea pysähtyä vain viettämään aikaa luojansa kanssa. Ihmettelenkin usein tätä hillitöntä juoksemista - sitä ettei mikään riitä kenellekään. Vaikka koneet ja laitteet ovat tuoneet paljon helpotusta elämäämme, on kuitenkin tekemisen määrä moninkertaistunut. Ihmisestä "revitään" irti kaikki teho mitä vain saadaan. Täytyy opiskella, tehdä työtä, hoitaa perhettä, hoitaa sukulais-suhteita, käydä katsomassa vauhuksia, täytyy osallistua seurakunnan ohjelmiin, omat harrastukset, lasten harrastukset jne. Siinä vasta alkaa miltei loputtomalle listalle.

Mietin aamuista rukouksiani töihin ajaessani. "Herra siunaa minua, perhettäni, sukulaisiani. Auta tänään kaikessa. Aamen." Ajattelen, olisiko Jumala halunnut sanoa jotain? Oliko minulla liian kiire kuullakseni Häntä? Olisinko voinut nousta ehkä tuntia aiemmin rukoillakseni ja tutkiakseni sanaa rauhassa? No, luullakseni viiden tunnin yönestä ei ole paljoa vähennettävää, ja rukouskin olisi sen jälkeen kuin "nukkuneen rukous."

Mutta uskon Jumalan osaavan ottaa tilanteet huomioon. Joskus on vain hoidettava asioita ja keskityttävä niihin. Tärkeätä on kait sydämen usko, sydämen kuuliaisuus, sydäimestä nouseva rukous, sydämen puhtaus - "varjeltua niin, ettei maailma saastuta," koko sydäminen Jumalan palveleminen, - eli se asenne, millä ja miten suhtaudumme Jumalaan.

Ehkä toisinaan voisimme soveltaa sanaa nykypäivään seuraavasti:

"Mene huoneeseesi, sammuta kännykkäsi, laita silmäsi kiinni ja rukoile Jumalaasi, joka salassa sinua kuulee. Nauti lepo hetkestä, anna Jumalasi johdattaa ajatuksiasi ja kiitä Taivaan Jumalaa kaikesta hyvästä, mitä Hän on sinulle tehnyt!"